

mijmering / gedenken

Dit is de tijd dat mijn vader stierf. Dertien jaar geleden. Geen kroonjaar, maar toch iets om te gedenken. Ook omdat hij een

lieverd was, een man die weinig voor zichzelf vroeg en dol was op mijn moeder. Vijfenvijftig jaar waren ze samen, en mijn vader is altijd verliefd op mijn moeder gebleven.

Toen mijn ouders elkaar leerden kennen hockeyde mijn moeder fanatiek. Hockeyen was haar lust en haar leven. Mijn vader daarentegen had helemaal niets met sport. Hij was er niet mee opgegroeid, hij was er niet op gebouwd, sport interesseerde hem niet. Hij was van de muziek en zat elk vrij uurtje achter de piano. In hun verkeringstijd bracht mijn moeder veel tijd door op het hockeyveld, tot ze vond dat dat niet leuk was voor mijn vader en ze rigoureuus stopte. Vijftien jaar later heeft ze het hockeyen weer opgepakt en richtte ze bij de club waarvan ze eerder lid was een veteranenelftal op en werd ze voor de rest van haar leven 'Captain Riet'. En mijn vader? Wetende dat mijn moeder niet meer te houden was koos hij eieren voor zijn geld en werd scheidsrechter. Met succes! Ons huis werd een tweede clubhuis voor alle technische commissies die een club draaiende houden. De muziek is bij mijn vader overigens nooit verdwenen.

De uitvaart van mijn vader was een happening. Een volle kerk, een koor dat zijn muziek zong, twee betrokken voorgangers die iets zinnigs hadden te vertellen. De uitvaart van mijn moeder was een aanfluiting. Een onbekende priester waar geen contact mee te krijgen was, een onwillige koster, muziek die met zorg was gekozen maar vanwege een haperende geluidsinstallatie nauwelijks te horen was, en tot slot, vanwege alle uit het gestuntel voortvloeiende ergernis, weinig concentratie laat staan devotie bij ons, haar kinderen.

Ik had het mijn moeder anders gegund. Ik had haar graag op een betekenisvollere manier willen overdragen aan datgene, diegene, waarin ze altijd veel vertrouwen had.

Maar mijn moeder is ongetwijfeld goed terechtgekomen. Dat ze met mijn vader maar mag ronddartelen op de eeuwige hockeyvelden, zij als rechtsback-doelverdediger, mijn vader een vrolijk deuntje fluitend.